

[Indenrigsministeren.]

Udgifterne fordeles paa bedre Maade end tidligere, og det er sket, saadan som jeg har vist det. Og jeg maa maaske endnu formaste mig til at give det ærede Medlem Hr. Krag et velment Raad, at det ærede Medlem ikke tager til Jylland og fortæller Folk, at de skal forlange Udligningsordningens Principper afskaffet. Jyderne har heldigvis alt for megen Forstand paa Penge til at lade sig noget saadant binde paa Ærmet. Jyderne ved udmærket godt, at det er en Tale, der kan vække Bifald i visse konservative Kredse paa Frederiksberg og i Gentofte Kommune, men jeg personlig vilde meget nødig, at man i Jylland skulde komme til at tro, at det ærede Medlem Hr. Krag gik disse Kredses Ærinde.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har rettet en Forespørgsel til mig angaaende Besættelsen af en Overlægestilling inden for Frederiksberg Kommune, et Spørgsmaal, der ogsaa har været stærkt kommenteret i Dagspressen. Det ærede Medlem spørger af Hensyn til Borgernes Interesser i Sagen, hvornaar en Afgørelse af Sagen kan ventes. Jeg kan ikke svare derpaa, idet det jo ikke er Indenrigsministeriet, der besætter Stillingen. Men jeg skal paa den givne Anledning oplyse, hvad der foreligger for Indenrigsministeriet om Sagen.

Stillingen som Overlæge ved Frederiksberg Hospitals Afdeling for Sinds- og Nervesygdomme blev ledig den 1. November 1938. Efter godt tre Maaneders Forløb, den 9. Februar 1939, opsluges Overlægestillingen ledig til Besættelse igen 3 Maaneder senere fra 1. Maj 1939. Den 24. Februar i Aar modtog Sundhedsstyrelsen Ansøgningerne til Udtagelse i Henhold til Lægelovens § 14. Da der baade skulde tages Stilling til Ansørgernes Kvalifikationer som Neurolog og Psykiater, maatte saavel dansk Neurologisk Selskab som Dansk psykiatrisk Forening afgive Udtalelser. Disse Udtalelser blev indhentet, og Sagen blev efter Loven behandlet i Sundhedsstyrelsens Lægeraad, saaledes at den med samtlige Udtalelser kunde tilstilles Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning den 20. April 1939.

Paa Forespørgsel har Sundhedsstyrelsen meddelt mig, at den foreliggende Bedømmelse af Ansørgernes Kvalifikationer er enstemmig tiltraadt af de adspurgte 6 sagskyndige paa det neurologiske og det psykiatriske Omraade, ligesom denne Bedømmelse er tiltraadt af Sundhedsstyrelsens Lægeraad. Stillingen er imidlertid efter et Aars Forløb endnu ikke besat. Derimod

har Frederiksberg Kommunalbestyrelse nu, efter hvad der er meddelt Offentligheden, til Hensigt ikke at besætte Stillingen, men at opslaa den ledig paa ny i ændret Form, saaledes at der oprettes en neurologisk-medicinsk Afdeling, hvortil der skal knyttes en Psykiater som Konsulent til Bistand for Afdelingens Overlæge ved Behandlingen af Sindssygepatienterne. Denne Stilling er dog endnu ikke opslaaet.

Jeg har spurgt Sundhedsstyrelsen om denne Nydannelse, og Sundhedsstyrelsen har her over for mig sagt, at en Ændring af den nuværende Ordning med en Afdeling for Sinds- og Nervesygdomme vilde være sagligt berettiget, hvis der her foretoges en Deling af Afdelingen i en neurologisk og en psykiatrisk Afdeling. Det eneste, som kunde tale herimod, er, at Frederiksberg Hospitals Søgningssomraade skønnes noget lille til at bære to saadanne adskilte Afdelinger. Sundhedsstyrelsen siger derimod over for mig, at en Oprettelse af en neurologisk-medicinsk Afdeling med en betydelig Belægning af sindssyge Patienter, hvis Behandling skal varetages af en saakaldt neurologisk-medicinsk Overlæge ved Hjælp af en psykiatrisk Konsulent for Sindssygepatienternes Vedkommende, maa synes en saa afgørende Forringelse for disse Patienters Vedkommende, at en Ændring af den nævnte Karakter i enhver Henseende maa fraaaedes.

Dette at skabe en Forøgelse af de medicinske Sengepladser ved at udvide en bestaaende Afdeling for Nerve- og Sindsygdomme med medicinske Sengepladser og ansætte en Overlæge, af hvem man kræver, at han baade skal være fuldt uddannet intern Mediciner og fuldt fortrolig med dette Speciales nuværende mange Forgreninger og samtidig fuldt uddannet Neurolog med de store Krav, der stilles til en saadan Mands Viden og Belæstthed, er, siger man, uden for enhver saglig Begrundelse, fordi der ikke i Dag her i Landet og vel heller ikke andetsteds findes en Læge, der baade er i Besiddelse af de Kvalifikationer, som Overlægerne ved vore medicinske Afdelinger maa have, og samtidig kvalifikationsmæssigt kan staa Maal med Overlægerne ved vore neurologiske Afdelinger.

Gaar man til Oprettelse af en saadan Afdeling, vil man paa denne Afdeling ikke kunne byde de to Grupper af Patienter Sikkerhed for en saa god lægelig Behandling, som kan ydes paa henholdsvis en medicinsk og en neurologisk Afdeling. Jeg maa gaa ud fra, at Sundhedsstyrelsen, dersom en saadan Afdeling virkelig oprettes, maa ind-